

РЕШЕНИЕ

№ 1756

гр. Варна , 15.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ в закрито заседание на петнадесети декември, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова
Членове: Наталия П. Неделчева
мл.с. Лазар К. Василев

като разгледа докладваното от мл.с. Лазар К. Василев Въззивно гражданско дело № 20203100503341 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на **чл. 437, ал. 1 вр. чл. 435, ал. 2, т. 5 от ГПК**, образувано по подадена Жалба с вх. № 20953/02.11.2020 г. от **М. Г. Т. с ЕГН *******, чрез адв. Росица Несторова от ВАК, с адрес на кантора гр. Варна, ул. „Владислав Варненчик“ № 16, в качеството на длъжник по **изп. д. № 4117/2020г по описа на СИС при Районен съд - Варна**. С жалбата се иска отмяна на акт на съдебния изпълнител, с който е назначен пазач в лицето на Окръжен следствен отдел при ОП-Варна на движими вещи, върху които е наложен запор въз основа на издадена обезпечителна заповед от 03.08.2020 г. по ч. н. д. № 821/2020 г. по описа на ОС-Варна, иззети от длъжника с протоколи за претърсване и изземване.

Жалбоподателят намира обжалвания акт за незаконосъобразен като сочи, че не е спазена разпоредбата на чл. 470, ал. 1 от ГПК, доколкото не е спазено основното правило описаната вещ да се оставя за пазене на длъжника, а вискателят или трето лице да могат да бъдат назначени за пазачи в случай, че длъжникът откаже да пази вещта. Соци, че нормата на чл. 470 от ГПК не предвижда фигурата на пазач да бъде изпълнявана на първо място и на общо основание от вискателя, а тази възможност представлява изключение от общия принцип – за предаване на вещта за пазене на длъжника.

Жалбоподателят сочи като основание за незаконосъобразност и факта, че при прилагане на нормата на чл. 470, ал. 3 от ГПК, съдебният изпълнител следва да мотивира избора си на трето лице за пазач, като дължи преценка на личността му, на естеството на вещта и на

мястото, където тя се съхранява. Преценка следва да се направи и по чл. 160 от ЗОПДИПП с оглед препращането на чл. 72а от НПК, като съгласно тези норми вещта може да се остави у проверяваното лице. Намира, че доколкото такава преценка не е направена и не са изложени мотиви на съдебния изпълнител, обжалваният акт на СИС при РС Варна се явява незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

В законоустановения срок по чл. 436, ал. 3 от ГПК взискателят не е изразил становище по жалбата.

На основание чл. 436, ал. 3 от ГПК съдебният изпълнител е администрирал делото, ведно с мотиви за жалбата, в които намира същата за неоснователна. Сочи, че приложимата нормативно уредба към настоящия случай е тази на НПК, тъй като наложеният заповед по делото е по Обезпечителна заповед, издадена на основание чл. 72 от НПК.

Настоящият състав, след като обсъди данните по изпълнителното дело и на основание чл. 437, ал. 3 ГПК, прие за установено от фактическа страна следното:

Производството по изп. дело № 4117/2020 г. по описа на ДСИ от СИС при РС Варна е образувано на 05.08.2020 г. по молба от Прокуратурата на Република България, въз основа на приложена обезпечителна заповед № 01/03.08.2020 г., издадена по ч. н. д. № 821/2020 г. по описа на ОС-Варна, с която на основание чл. 72 от НПК е допуснато обезпечение в полза на Държавата на предвиденото наказание "Конфискация" по смисъла на чл. 252, ал. 1 от НК, във връзка с водено досъдебно производство № 145/2019 г. по описа на ОСЛО в ОП Варна срещу обвиняемата М. Г. Т. с ЕГН *****, чрез налагане на обезпечителна мярка "запор" върху издетите с протоколи за претърсване и изземване от 06.06.2019 г. бижута от бял и жълт метал, оценени на 787 789,05 лева, подробно описани в заключението на изготвена съдебно-оценителна експертиза от 23.07.2020 г. по досъдебното производство № 145/2019 г. по описа на ОСЛО в ОП-Варна.

С разпореждане на ДСИ от 05.08.2020 г. е наложен заповед върху движимите вещи и е насрочен опис на същите. Доколкото вещите, върху които е наложен заповед, към момента на запора са в държане на ОСЛО в ОП-Варна, на същия е изпратено и заповорно съобщение, връчено на дата 07.08.2020 г. и същият е назначен за пазач на вещите – бижута от бял и жълт метал, иззети с протоколи за претърсване и изземване от 06.06.2019 г., оценени на 787 789,05 лева, подробно описани в заключението на изготвена съдебно-оценителна експертиза от 23.07.2020 г. по досъдебното производство № 145/2019 г. по описа на ОСЛО в ОП-Варна.

Съобщението за наложения заповед и назначаването на пазач е връчено на длъжника М.Т. на 18.08.2020 г.

Срещу разпореждането на ДСИ, с което за пазач е назначена ОСЛО в ОП-Варна от 05.08.2020г. е подадена жалба от длъжника М.Т., която е оставена без уважение, с влязло в сила Решение № 1012 от 01.10.2020 г. на ОС - Варна по в. гр. д. № 2536/2020 г.

Описът на горепосочените движими вещи е извършен в периода от 02.09.2020г. до 27.10.2020г., като същият е обективиран в Протоколи за опис и оценка на движими имущества. Видно от всеки един от протоколите, съдебният изпълнител е назначавал за пазач на описаните до момента на всеки един от описите вещи Ц.А.С., лично и в качеството на представител на ОСЛО при ОП Варна. В протоколите от описи, на които е присъствал процесуалният представител на длъжника, е отразено, че последният е възразил срещу така определения пазач.

При така приетата фактическа обстановка, настоящият състав достигна до следните изводи от правна страна:

Жалбата изхожда от активно легитимирано лице, имащо качеството на длъжник по изпълнителното дело, като същата е подадена в срока по чл. 436, ал. 1 от ГПК и срещу акт на съдебен изпълнител, който подлежи на обжалване, а именно определянето на трето лице за пазач, инкорпориран в протокол за опис на движими вещи от 27.10.2020г.

Видно от горепосочената фактическа обстановка, с разпореждането от 05.08.2020г. съдебният изпълнител е наложил заповед върху движимите вещи, иззети от жалбоподателката, като едновременно с това е назначил и пазач на вещите. Както беше посочено и по-горе, срещу разпореждането на ДСИ е била депозирана жалба от длъжника по изпълнително дело, като същата е била оставена без уважение от ОС Варна като неоснователна. Предвид това, актът с който съдебният изпълнител е назначил пазач на вещите е останал в сила.

С извършването на опис на заповедите по делото на вещи в периода от 02.09.2020г. до 27.10.2020г. по искане на вискателя е била назначавана за пазач на същите Ц.А.С. – съдебен деловодител в ОСЛО при ОП Варна.

Видно от Обезпечителна заповед на ОС Варна, заповедта върху движимите вещи, иззети от жалбоподателката, е наложен като обезпечителна мярка в съответствие с чл. 72 НПК, обезпечаваща евентуалното реализиране на наказанието "конфискация", предвидено за престъплението по чл. 252, ал. 1 НК, за евентуалното извършване на което е ангажираната наказателната отговорност на М.Т. по досъдебното производство № 145/2019 г. по описа на ОСЛО в ОП-Варна. Нормата на чл. 72а от НПК предвижда, че имуществото, обезпечено по реда на чл. 72 с цел конфискация или отнемане на вещи в полза на държавата, се управлява и пази по реда на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ/. В чл. 160 от ЗПКОНПИ са регламентирани редът и начинът на управление на имуществото, върху което са наложени обезпечителни мерки.

Предвид препращането на чл. 72а НПК към реда по ЗПКОНПИ относно управлението и съхранението на имуществото, върху което са наложени обезпечителни мерки, то в случая нормата на чл. 470 от ГПК е неприложима, а възражението, че приложение следва да намери тази правната норма, релевирано в жалбата е неоснователно. Освен това чл. 470 от ГПК

предвижда, че ако съдебният изпълнител прецени, че вещта или вещите не трябва да се оставят у длъжника, вещта се дава за пазене на вискателя или на пазач, назначен от съдебния изпълнител, като Пазачът се избира с оглед на личността му, както и на естеството на вещта, и на мястото, където тя се намира или ще се съхранява. Същата преценка дължи съдебният изпълнител и при приложение на нормата на чл. 160, ал. 5 от ЗПКОНПИ, като точно това е било направено – определен е пазач, като е съобразено длъжностното му качество, както и че вещите се намират във владението на ОСЛО при ОП Варна. Това обстоятелства е посочено във всеки един от протоколите за Опис на движимо имущество, приложени по делото, в това число и последния от 27.10.2020г.

Следва да се има предвид и това, че издаването на обезпечителна заповед № 01/03.08.2020 г., издадена по ч. н. д. № 821/2020 г. по описа на ОС-Варна не е самоцелен акт на съда, а преследва конкретни законоустановени цели, изразяващи се в запазване на имуществото на длъжника и евентуалното реализиране на наказанието "конфискация", предвидено за престъплението по чл. 252, ал. 1 НК. Предвид това, назначаването на същата за пазач на движимите вещи и предаване на същите в нейно държане би затруднило или дори осуетило постигането на тези цели.

Предвид всичко гореизложено, настоящият състав на съда намира, че жалбата инициирала настоящото производство е неоснователна и като такова следва да бъде оставена без уважение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх. № 20953/02.11.2020 г. от М. Г. Т. с ЕГН

*****, действаща чрез адв. Росица Несторова от ВАК, с адрес на кантора гр. Варна, ул. „Владислав Варненчик“ № 16, в качеството на длъжник по изп. д. № 4117/2020г. по описа на СИС при Районен съд – Варна, **срещу Акт на съдебния изпълнител**, инкорпориран в Протокол за опис и оценка на движими имущества от 27.10.2020г., с който е назначен пазач в лицето на Окръжен следствен отдел при ОП-Варна на движими вещи, върху които е наложен запор въз основа на издадена обезпечителна заповед от 03.08.2020 г. по ч. н. д. № 821/2020 г. по описа на ОС-Варна, иззети от длъжника с протоколи за претърсване и изземване.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____